

SYMFO-NYT

AALBORG SYMFONIORKESTERS VENNER

Drømmen, der blev væk

eller

Sæbeboblen, der brast

Symfo - Nyt

er medlemsblad for foreningen
Aalborg Symfoniorkesters Venner
Redaktion:

Kirsten M. Borup og Ellen Bruun
(ansv. for dette nummer)

Stof kan bringes under mærke, hvis
skribenten er redaktionen bekendt.
Eftertryk med kildeangivelse er
tilladt.

Tryk: Vesterkopi

Bestyrelsen i alfabetisk orden:

Kirsten M. Borup
Stauvej 35
9240 Nibe 98 35 52 35
E-mail: kisborup@post9.tele.dk

Aase Beck Eigenbroth
John F. Kennedys Plads 4
9000 Aalborg 98 12 32 31
E-mail: aaseeig@stofanet.dk

Bjame Juel Nielsen Formand
Poseidonvej 6
9210 Aalborg SØ 98 14 51 69
E-mail: bjn@home4.gvnet.dk

Rolf Ruggaard
Tjørnevænget 18
9400 Nørresundby 98 19 18 56
E-mail: r.ruggaard@stofanet.dk

Torben Røjkjær-Jensen Næstformand
Godske Lindenovs Vej 203
9210 Aalborg SØ 98 14 11 52
E-mail: toram@stofanet.dk

Jan Thorsen Kasserer
Skovparken 32B
9000 Aalborg 98 79 00 73
E-mail: thorsenmj@stofanet.dk

Ellen Bruun Suppleant
Henning Smiths Vej 11C, 2.5
9000 Aalborg 98 12 73 43
E-mail: elbr@stofanet.dk

Peter Ahle Suppleant
Jennysvej 11
9000 Aalborg 98 13 94 43
E-mail: pa23@stofanet.dk

Musikchefens klumme

Musikkens Hus hvad nu?

Sjældent har jeg oplevet
noget så frustrerende og
uheldigt som forløbet
omkring Musikkens
Hus.

Fem års arbejde og
måske op til ca. 40 mio.
kr. er delvist spildt, og
processen må starte
forfra. Tab af offentlige
midler i et sådant
omfang er naturligvis
dybt problematisk og
svært at acceptere, men
i min optik er det største
tab, at Coop Himmel-
b(l)aus geniale projekt
med en fremragende
koncertsal og akustisk
design af ARTEC nu
aldrig bliver realiseret,
medmindre Fonden
Musikkens Hus kan
overtage rettighederne
til det allerede tegnede
projekt. Det projekt,
man udbød i 2005, var
efter min bedste
overbevisning i absolut
verdensklasse, og
ambitionen og opgaven
om at skabe en

arkitektonisk
seværdighed/landmark i
Nordjylland og endelig
tilgodese musikken i
området med en rigtig
koncertsal, var opfyldt.

Projektet var ambitiøst
og visionært, og jeg vil
formode at det kunne
have skabt en betydelig
kvalitetsforøgelse af
kulturlivet i Nordjylland.
Området trænger til
investering i kulturlivet,
hvis ikke regionen skal
gå bag ud af dansen. Det
skulle jo nødtigt ende
med, at det kulturelle
Danmark stopper 40 km
nord for Århus. De
seneste meldinger fra
flere fremtidsforskere
forudser, at Danmark om
40 år består af to byer
på knap 2 mio.
indbyggere. København
vil være den ene by i et
område fra Køge til
Helsingør, og den anden
'by' vil strække sig langs
E 45 fra Randers til
Kolding med Århus i
centrum! Så ender Vest-
og Nordjylland (og i
begrænset omfang også
Fyn) som turist- og
rekreationsområde med
faldende befolkningstal
og levestandard til følge.
(Fortsættes s. 10)

Mig og Mozart

- *Elvira Madigan Piano Concert*

Jeg lægger mit hoved ned på puden. Lader det falde tilbage i de bløde dun og slapper af. Det er mørkt udenfor. Kun stjernerne lyser himlen op. Månen har gemt sig bag en sky. Musikken spiller. Hvordan kan noget så simpelt være så smukt? Hvordan kan noget så ligetil indeholde så mange tanker og historier? Så mange drømme. Klaverets enkelte toner giver en følelse af lykke. Uskyld. Som at være barn igen. Sorgløs og uden bekymringer og fuld af drømme. Jeg husker første gang, jeg hørte musikken. Jeg lader mine tanker føre mig tilbage til et lille musiklokale med gardinerne trukket for. Udenfor skinner solen, rummet får et rødt skær. Musikken flyder ud i rummet, fortryller alle. 13 børn, der er ved at blive voksne, lader sig fortrylle og endnu engang føle uskylden ved at lege i sandkassen i solen. Føle glæden ved at grine sammen, leve sammen uden at tænke på andet, end at man har hinanden. Endnu engang lader de sig selv drømme. Men intet varer evigt - heller ikke barndommen.

Man bliver ældre. Alt for hurtigt skal man lære at tage ansvar, lære at føle sorg og bekymringer. Lære at miste. De personer, man har haft ved sin side siden uskylden i børnehaven, forsvinder. ”Det er ikke længere børnehaven.” Man lærer, hvad tårer betyder. Alt, hvad man nogensinde har kendt og elsket, smuldrer, forsvinder mellem fingrene på en som si-sandet fra den røde plasticspand. Man bliver kastet rundt fra det ene til det andet. ”Du skal lære at leve, det er derfor.” Men hvilket liv er det at miste, sørge og bekymre sig? Hvilket liv er det altid at have travlt? Hvilket liv er det at glemme sine drømme? Når musikken spiller, mister man al fornemmelse af tid. Al fornemmelse af verden udenfor. Det er som at svæve bort på en sky. En gammel barnedrøm, slottet på skyen. Den store sandkasse med de mange krystalspande. Alt for hurtigt forsvinder drømmene. Man lærer, hvad det vil sige at leve i virkeligheden. Her er der ikke plads til drømme. Som man bliver ældre, glemmer man at drømme. Man glemmer at sætte sig ned, lade musikken flyde – og drømme.

Jeg husker engang – det føles som længe siden – da min farmor døde. Jeg forstod ikke, hvad det ville sige dengang. Jeg gik forbi min fars værelse. Han sad bare der med hovedet gemt i sine hænder. Han græd, og jeg blev bange. Dengang vidste jeg ikke, hvad det ville sige at føle sorg over at miste nogen, man elskede. Jeg var kun 5 år.

(fortsættes s. 5)

Et langt liv med Symfioniorkestret

Pensioneret lærer i Vadum, Ingeborg Bjerre Berthelsen, som snart fylder 95, fortæller, hvad orkestret har betydet og stadig betyder for hende. Om få måneder kan bekendtskabet fejre 60 års jubilæum

Januar 1947 kom jeg til Vendsyssel som lærer. Et ægtepar inviterede mig med til Aalborg Byorkesters koncert i Håndværkerforeningens lokaler. Det blev indledningen til et langt og vidunderligt bekendtskab.

Jeg havde sunget i flere kor i mange år. Derfor søgte jeg optagelse i Aalborg Korforening, der blev ledet af domorganist Axel Pedersen. Der havde jeg ca. 40 dejlige år, hvor jeg fik mange venner. Som kronen på værket mødte jeg den mand, som jeg siden blev gift med; musik kan føre til meget!

Byorkestrrets dirigent Jens Schrøder indbød flere større kor i Aalborg til at medvirke i Haydns korværk ”Årstiderne” med solister fra Det kgl. Theater: Edith Oldrup, Einar Kristjansson, og Einar Nørby. Det var en stor oplevelse for mig og alle korene; senere fortsatte samarbejdet med flere værker, bl.a. ”Stabat Mater”. Alle blev opført i Budolfi kirke. I Håndværkerforenings sal var der ingen god akustik, og vi sad på fritstående stole, som knirkede og støjede, hvis man ikke sad helt stille. Det var ofte meget irriterende.

Endelig blev Aalborghallen bygget og indviet. Vi var der tre aftner i træk til opera og ballet. Det var skønt – og vi sad godt, uden knirken!

Min mand og jeg fortsatte med at følge koncerterne, som vi glædede os til i lange tider før. Hvis vi fik indbydelse til selskab på en koncertaften, var vi ”optaget”, hvad vi vitterlig var: vi havde jo købt billetter i forvejen!

Vi havde mange vidunderlige oplevelser. Bl.a hørte vi Benjamins Gigli i en propfyldt sal, og det var fantastisk. På et tidspunkt steg Gigli ned fra scenen og stillede sig midt i salen, hvorfra han sang neapolitanske sange, hvilket vakte vild jubel. Senere hørte vi Elisabeth Schwarzkopf og Irmgard Seefried samt blændende dygtige violinister og pianister. For mig var pianisten Wilhelm Kempff

den ypperste af dem alle; det var noget ganske særligt, som jeg aldrig glemmer.

Siden min mands død har jeg haft følgeskab af forskellige damer, hvor vi skiftedes til at køre. Men så fik jeg en mislykket hofteoperation, så jeg ikke måtte køre bil, og vi er alle blevet gamle! En gang imellem får jeg i fødselsdagsgave en invitation til koncert, og det er dejligt.

Godt, at jeg har et godt TV og radio; det bruger jeg meget, og jeg tror, at det er medvirkende til, at folk ikke føler sig alene. Jeg nyder genkendelsens glæde, når jeg hører noget musik, jeg kender, og det er efterhånden meget efter 55 år som abonnent. Hilsen og tak til musikerne, hvoraf jeg genkender mange, fra vi var unge!

Ingeborg Bjerre Berthelsen

(fortsat fra s. 3)

Da jeg 5 år senere stod foran gravstenen ved det store egetræ, huskede jeg pludselig, da jeg så min far græde, og jeg huskede min farmors ansigt. Jeg huskede, hvordan hun elskede, når jeg sang for hende i hendes lejlighed, mens jeg støvsugede, og jeg huskede, hvor meget hun elskede musik, og jeg begyndte at synge. Musikken var i mit hoved. Klaverets toner fra Elvira Madigan. Sangen var

ikke blevet sunget før, jeg fandt selv på den. Til ære for min farmor. Den dag lærte jeg, hvad det vil sige at miste den, man holder allermost af, men også hvad musikken kan gøre for at hjælpe dig over det. Minderne gemmer sig i musikken.

Vi vokser op for hurtigt i dag. Vi glemmer at tage det roligt og lytte til musikken. Vi glemmer at drømme og leve drømmene ud. Vi glemmer, hvad det kan gøre for en at lægge sig ned og lytte til tonerne, der flyder ud i rummet. For mig vil "Elvira Madigan" altid være noget specielt. Et minde om min gamle klasse og min savnede farmor.

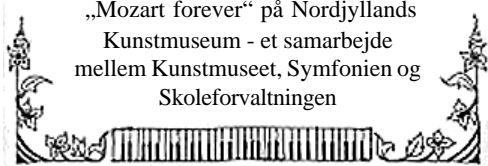
Alle skal dø en dag. Det lærer man tidligt. Selv jorden skal dø en dag. Livet, solen, lyset. Men musikken vil altid bestå. Musikken vil altid rumme de fortabte drømme. De glemte ønsker og tanker. Uskylden, sorgløsheden og minderne. Barndommen. Musikken vil altid rumme barndommen.

Jeg lader mine øjne falde i og lader klaveret og søvnen føre mig med sig til det store slot på skyen.

Gitte Winneche - 15 år

Elev i 8. klasse på Filstedvejens Skole

1. præmie i stilekonkurrence i anledning af Mozart-året og kunst- og musikarrangementet „Mozart forever“ på Nordjyllands Kunstmuseum - et samarbejde mellem Kunstmuseet, Symfonien og Skoleforvaltningen

Formandens kvide

Sidste år forsynede jeg mit forårsindlæg i Symfo-Nyt med den optimistiske titel ”Formandens Forårskvad”.

I dette efterår synes ovenstående overskrift desværre at være mere passende. Jeg tænker naturligvis på udviklingen omkring Musikken Hus. Jeg skal ikke gå nærmere ind i en analyse af forløbet. Det har Palle Kjeldgaard på fremragende vis gjort andetsteds i nærværende nummer. Jeg vil blot på det kraftigste understrege, at det ikke er projektet ”Musikkens Hus i Nordjylland”, der er droppet, det er ”kun” (måske) Himmelblaprojektet. Planerne om et musikhus i Aalborg skal og må fastholdes!

Jeg fik den triste nyhed om, at man havde opgivet Himmelbl(a)uprojektet i min ferie – af alle steder – i musikkens Mekka, Bayreuth. I den eufori, som dette sted naturligt påfører en musikersker, kunne den umiddelbar reaktion nemt være: Så kan det f.g.m. også være lige meget!

Heldigvis veg disse negative følelser hurtigt for min, formentlig medfødte, nordjyske stædighed og blev afløst af en anden reaktion: Nej, vi skal F.G.M. have et musikhus, Himmelb(l)å eller ikke!

Vores fremragende symfoniorkester har fortjent det, og alle vi trofaste koncertgængere har fortjent det. Hverken orkesteret eller publikum kan blive ved at leve med de forhold, man bliver budt med en øve- og koncertsal (Symfonien) i en falleret biograf, hvis akustik har påført flere af vores dygtige musikere uoprettelige høreskader, og hvor tilskuerrummet er alt for lille til, at stedet også kan fungere som fast koncertsted.

Om Aalborg har fortjent det, kunne jeg derimod godt blive lidt i tvivl om! Som indfødt ålborgenser, der er vendt hjem til byen efter studieårene i Århus, kan jeg ofte ikke undgå at føle mig flov over den store forskel, der stadig er mellem de to byer, når det gælder holdningen til kulturlivet. Historisk kan man måske forklare forskellen mellem de to byer med, at Aalborg har været en industriby, medens Århus har været en handelsby med et deraf følgende højere uddannelsesniveau. Det burde imidlertid ikke længere kunne være forklaringen efter at Aalborg Universitet har haft 25 års jubilæum.

I Århus er man således, som det fremgår af Palles artikel, i fuld gang med at opføre en koncertsal i

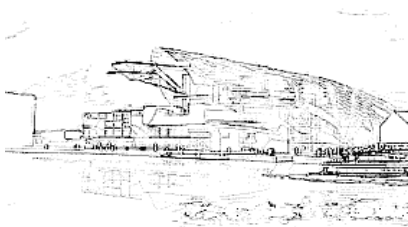
kombination med konservatoriet til en betydelig lavere pris. Underligt nok med det samme – ålborgensiske – entreprenørfirma, som indgav det ensomme bud på vores musikhus. Når denne nye koncertsal åbner allerede om et år, vil det gøre den kulturelle skævhed mellem de to byer – og regioner – endnu større, så konklusionen må være, at Aalborg ikke bare har fortjent, men ikke kan undvære Musikkens hus.

De faste læserbrevsskribenter i ”Nordjyske” vil naturligvis hævde, at ”vi har jo Aalborghallen”. Denne udtalelse er imidlertid blot endnu et eksempel på den eviggyldige sandhed om, at jo mindre, man ved om et emne, jo nemmere er det at have en skråsikker mening om det. En af de første ting, Trillingsgaard gjorde, da han tiltrådte som direktør for efterhånden mange år siden, var at ændre akustikken, så den er ideel til kongrestaler. Det var naturligvis en fornuftig disposition fra et forretningsmæssigt synspunkt, men det har medført, at akustikken nu er håbløs til orkestermusik, og endvidere er hallen næsten altid optaget til andre formål. Dette kan enhver kontrollere ved at se på sæsonprogrammet for 2006/2007, hvor mange koncerter har måttet henlægges til andre steder, og hvor der stort set ikke længere er noget, der hedder faste ugedage.

Så med andre ord – hvis Aalborg definitivt skal ryste cementstøvet af sig og kunne måle sig med Århus i

kulturel henseende – og selvfølgelig skal vi det – så er det mere vigtigt end nogensinde, at vi fastholder kravet om og støtten til et musikhus, hvor både publikum, symfoniorkesteret og de musikke uddannelser kan få tålelige forhold.

Derfor gælder min tidligere opfordring til – også - at melde sig ind i vores søsterforening ”Musikhusets Venner” mere end nogensinde. Skulle man have forlagt forårsnummeret af ”Symfo-Nyt” vil jeg lige gentage, at det kan ske ved henvendelse til formanden, Kirsten Borup, på telefon 98 35 52 35 eller e-mail: kisborup@post9.tele.dk.

I mellemtiden må vi så glæde os over, at det endnu engang er lykkedes Palle og Co. at stable et sæsonprogram på lykkedes Palle og Co. at stable et sæsonprogram på benene, som burde kunne mane mine negative bemærkninger om det kulturelle niveau i Aalborg i jorden.

På gensyn i Aalborghallen – og adskillige andre steder – i sæson 2006/2007!

Bjarne Juel Nielsen

Bestyrelsens beretning for 2005

Foreningen har haft en lille fremgang i medlemstallet i 2005, idet vi ved årets begyndelse havde 208 medlemmer og ved årets udgang 218. En hvervekampanje i oktober/november, hvor vi havde fået lov at lægge nogle foldere på stolene i Aalborghallen, gav 4-5 nye medlemmer, resten er kommet til på anden vis.

Cd-salget gik lidt bedre i 2005 end året før, især takket være ekstra salg af solisters cd'er.

Vi var til stede ved 13 koncerter i Aalborghallen, og her solgte vi 34 af ASO's cd'er. Ved en medlemsaften blev der solgt 8 cd'er, og ved Opera i Rebild Bakker solgte Rolf og Jan 23 cd'er! Herudover solgte vi efter aftale violinisten Suyoen Kims cd'er. Hun var selv til stede og signerede cd'erne. Der blev solgt i alt 39 – en pæn præstation i løbet af en koncertpause. Vi solgte også cd'er med pianistinden Amalie Malling, i alt 10, heraf nogle signerede.

Guitaristen Michael Tröster kom umiddelbart før koncerten og spurgte,

om vi ville sælge hans cd'er. Han kom selv til stede og signerede dem, og han havde en god og varm kontakt med de koncertgæster, der kom hen til ham. Vi solgte 9 af hans cd'er.

Det halve af Mira-Kvartetten er musikere fra ASO. Derfor henvendte vi os til cellisten Vincent Stadlmeier og tilbød at sælge kvartetens CD. De tog med tak imod, og vi har i perioden sept.-dec. 2005 solgt 8 stk.

Alt i alt solgte vi i 2005 129 cd'er.

Det meget roste sæt med Bournon-villes balletmusik og tilhørende bog var for uhåndterlig for vores lille butik. Derfor medbragte vi blot et demonstrationseksemplar og en stak bestillingssedler. Vi videresendte 5 bestillinger til ASO's kontor.

Foreningens indsamling til en koncertmesterviolin fortsætter. Vi regner med at opfylde vores plan om at overrække violinen til orkesteret samtidig med indvielsen af Musikkens Hus.

Indeståendet på instrumentkontoen er vokset støt og roligt, delvis på grund af nogle fornuftige investeringer, så vi nu er oppe på ca. 250.000 kr. Vi skal dog gerne endnu højere op, før vi med god samvittighed kan gå ud og søge legater og fonde om støtte til projektet. Vi vil derfor fortsat opfordre vores medlemmer til – ud over den årlige overførsel af hovedparten af foreningens overskud – at støtte projektet, f.eks. ved at benytte det tomme felt i kontingentopkrævningen

eller lægge et kontant beløb i Aases sparebøsse, som altid står fremme, når vi sælger cd'er. Bestyrelsen vil naturligvis fortsat i samarbejde med orkesteret drøfte andre muligheder for ekstra indtægter.

I kalenderåret 2005 kunne vi hele 2 gange byde på en ekstra medlemsaften. Den første er allerede omtalt i sidste års beretning, nemlig mødet med orkestrets kommende chefdirigent Mathias Aeschbacher. Den næste foregik den 29. november på Aalborghus Slot, og her var det orkesterets faste gæstedirigent Lan Shui, der fortalte om sin opvækst under den kinesiske kulturrevolution, hvor den klassiske musik som bekendt var forbudt. Det var en meget spændende og tankevækkende oplevelse. Herudover fortalte Lan Shui om den efterfølgende opblomstring af kinesisk kunstmusik og sit kendskab og venskab med førende nulevende kinesiske komponister og om sit virke som chefdirigent i Singapore. Salen i Singapore blev indviet i 2003 og akustikeren var samme firma som står for Musikkens Hus i Aalborg, nemlig det amerikanske selskab ARTEC. Palle Kjeldgaard fortalte om sin tur til Singapore, hvor han besøgte denne sal.

Det var en meget spændende aften, og der skal lyde en stor tak, både til Lan Shui for at stille op, men ikke mindst til Palle, som altid er meget behjælpelig både med ideer til og praktiske arrangement af vore medlemsaftner.

Afslutningsvis vil jeg som sædvanligt nævne, at vores medlemsblad Symfo-Nyt stadig kommer to gange om året. Bladet har tidligere kunnet læses på ”nettet”, men lige for tiden er det ikke muligt. Vi håber at finde en løsning herpå.

Vi har som sædvanligt haft den store glæde, at flere af orkesterets medlemmer har villet skrive nogle meget spændende indlæg til bladet. Orkesterchef Palle Kjeldgaard leverer sin faste klumme og orkesterets informationsmedarbejder Jan Bo Rasmussen står for det vigtige indslag ”Nyt fra orkesteret”.

Vi vil dog endnu engang opfordre foreningens medlemmer til at komme med indlæg – f. eks. om erindringer om ASO – eller andre spændende musikoplevelser. Vi ved, at der er flere af vores medlemmer, som har fulgt orkesteret tæt i mange år, og som må kunne delagtiggøre os andre i et stort kendskab til orkesterets historie. Har man e-mail kan man sende sit indlæg til formanden – adresserne står i bladet. Ellers kan man jo aflevere et maskin- eller håndskrevet manuskript ved CD-skranken.

Bestyrelsen modtager meget gerne kommentarer til de omtalte aktiviteter. Det er nu, medlemmerne har muligheden for at komme med forslag til ændringer, forbedringer eller til andre aktiviteter.

Bjarne Juel Nielsen, *formand*

(Fortsat fra s. 2)

Det er i dette perspektiv, at investeringen i kultur herunder Musikkens Hus skal ses. Lur mig, om ikke de næsten 700 mio. kr. Coop Himmelb(1)aus hus anno 2005 kostede, havde tjent sig ind i løbet af en overskuelig årrække i dette store perspektiv.

I forbindelse med sidste års licitation fik bygherrerne bud, som desværre var 15-20 % over budgettet, og de to bygherrer Fonden Musikkens Hus og S-Fou (Statens Forsknings og Uddannelses-bygninger) kunne ikke gå videre med projektet. Det var rimeligt tæt på ved denne første licitation, men desværre var projektet blevet forsinket grundet arkitekternes

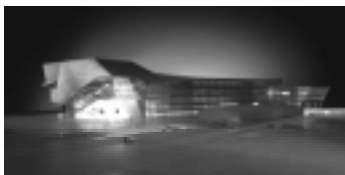
problemer med at holde budgettet, ligesom beslutningen om at bevare Kvægtorvet havde forsinket udbuddet med ca. 6-8 måneder. Dette bevirkede, at udbuddet i 2005 var blevet et år forsinket og blev afholdt på et tidspunkt, hvor det danske byggemarked var præget af en betydelig overophedning med stigende priser til følge. Licitationen blev annulleret i juli 2005, og arkitekterne blev bedt om at finde besparelser i projektet, hvorefter man ville afholde nyt udbud. Man kunne med rette være bekymret for, om et nyt udbud ville give bedre resultat, men på daværende tidspunkt var det den eneste mulighed for bygherrerne. Multisalen kom i spil som en mulig besparelse i efteråret 2005, men i december gav man endelig besked til arkitekterne i Wien: Multisalen skulle blive i projektet.

Til gengæld kunne konservatoriets og universitetets korsal fjernes, hvis man kunne finde et egnet øvelokale i en anden del af bygningen. Det hastede med at udarbejde et nyt projekt for at sikre EU's tilskud på 29 mio. kr. Arkitekterne gik i gang med opgaven, men forløbet var præget af tidspres, og jeg vurderer at projektet anno 2006 var ringere end 2005-projektet. Koncertsalen (som jeg jo vil mene er det vigtigste i dette hus) var ikke problemet i bearbejdelsen. Denne fremragende sal, som var skabt i et godt samspil mellem Coop Himmelb(1)au og ARTEC, var klar allerede i 2005-projektet og blev ikke

forandret i forbindelse med udbuddet i 2006. Problemerne i 2006-projektet var samspillet mellem bygningens tre kroppe. 2006-projektet havde en dårligere kontakt mellem de to såkaldte uddannelses-beams, især for den sydlige Arkitektur og Design-fløj. Også foyeren og facadens udformning blev efter min mening ringere i løbet af foråret 2006.

Universitetets ledelse gav udtryk for dette problem offentligt og meddelte, at det udbudte projekt skulle ændres efterfølgende for at tilgodese brugernes behov, især på Arkitektur og Design. Sådan noget elsker entreprenører at vide inden et udbud, for det betyder altid kontant afregning ved "kasse 1". Noget andet, som entreprenører også elsker at høre, er, at bygherren er under tidspres, for også dette giver mulighed

for at øge prisen. Der var således grund til bekymring i forbindelse med udbud nummer to i 2006. To entreprenører trak sig under udbuddet og kun ét konsortium, bestående af Pihl og Enggaard, bød ind. Deres bud var dog ikke konditions-mæssigt acceptabelt, idet man hverken indleverede tidsplan, organisations-diagram (oversigt over hvem som gør hvad) eller forslag til optimering. Samtidig var prisen fra 2005 steget med 60 % i et projekt, som var 1.000 m² mindre. Dette giver naturligvis arkitekterne et forklarings-problem, men jeg kunne nu også godt tænke mig en forklaring fra de danske entreprenører. Det har således været et langt forløb præget af lige dele forsinkelse, udefra kommende faktorer, uheldige beslutninger og tidspres, som altså nu er på vej til en foreløbig afslutning. Mange ting kunne have været gjort anderledes, og offentligheden bør have en overskuelig forklaring. Det er dog vigtigt, at vi ikke kun fortaber os i fortiden med en "hvad sagde jeg"-holdning, men derimod tænker konstruktivt fremad.

Og hvordan kommer vi så videre herfra? For imens vi i Nordjylland har gået i ring om Musikhuset, har man bygget to lignende projekter alene i Jylland. Sønderborg åbner deres projekt med en koncertsal til Sønderjyllands Symfoniorkester i samspil/samlokalisering med Syddansk Universitetscenter i november i år.

Århus åbner et udvidet Musikhuset i efteråret 2007 med et projekt, hvor Det Jyske Musikkonservatorium og Århus Symfoniorkester flytter sammen med børneteateret Filuren. Odense er i gang med deres projekt til ca. 550 mio. kr., hvor Det Fynske Musikkonservatorium får nye bygninger sammen med en teater- og koncertsal op ad den nuværende koncertsal Carl Nielsen Salen.

Scenariet med Danmark som blot to store regioner, og hvor Nordjylland er hægtet af, lurer lige i horisonten. Derfor må vi lægge mismodet på hylden og se at komme videre med Musikhuset. Konceptet er jo rigtigt og har dannet skole i byerne Århus,

Sønderborg og Odense, så selvfølgelig kan det også lykkes i Aalborg. Lyspunktet i august var en klar politisk udmelding fra rådhuset, hvor såvel borgmester Henning G. Jensen som Rådmand Henrik Thomsen sagde, at vi skal have det musikhus. Ud fra et rammebeløb til koncertsalsdelen på 350 mio. kr. i 2006 niveau (svarende til budet i 2005 formodentligt) vil byen fortsat arbejde for projektet. Dette beløb bør være tilstrækkeligt, især hvis vi benytter de dyrekøbte erfaringer fra det kuldsejlede projekt. En række opgaver og spørgsmål trænger sig imidlertid på i den videre proces. Første opgave er at stoppe samarbejdet med Coop Himmelb(l)au og få begrænset det økonomiske tab.

(fortsættes s 15.)

Generalforsamling 2006

Ved velkomsten gjorde formanden opmærksom på den sidst ny FANFAREN (Nyhedsavisen for Fonden Musikkens Hus) og den præsentable paraply med logoet for Musikkens Hus i Nordjylland. Den sælges til støtte for den fornyede indsamlingsrunde, nyeste udspil fra Komitéen til rejsning af Musikkens Hus i Nordjylland. Venneforeningen og Aalborg Symfoniorkester var tilsammen vært ved aftenens arrangement med et let trakterement.

1. Valg af dirigent: Sonja Skrumsager blev foreslået og enstemmigt valgt. Konstaterede derefter generalforsamlingen for lovligt indkaldt iflg. vedtægter.

2. Formandens beretning: Blev taget til efterretning.

3. Orientering om Aalborg

Symfoniorkester: Musikchef Palle Kjeldgaard indledte med at fortælle, at sæson 2005 - 06 har været et jubelår med fejring af 250 året for Mozarts fødsel. Et 4-trins arrangement med appel til børn "Skyggen af Mozart" med oprin fra forskellige perioder fra Mozarts liv i 4 af de ældste Aalborgbygninger var et tilløbsstykke (sponsoreret af Bikuben). Anbefalede tillige de 4 Mozart arrangementer i maj på Kunstmuseet. Nu står Sjostakovitj på orkestrets dagsorden som næste komponist - indledende med hans 5. Symfoni samme aften. I forbindelse med aftenens koncert kunne musikchefen indvi os lidt i de akutte vanskeligheder, som pludselig kan opstå kort før en koncert. Mandag afbud fra klarinettist Martin Fröst p.g.a. sygdom. Hurtigt aftale med ny solist.

Tirsdag afbud fra denne. Ved frokosttid kontakt til den danske pianist Katrine Gislinge. Kan hun? Ja, hun er parat til at springe ind, selv om koncerten allerede er dagen efter. Orkestret kan vælge mellem to Mozart klaverkoncerter. Hun ankommer tirsdag aften, gennemgang af værket med dirigent. Onsdag atypisk prøveforløb med orkestret. Og hvad får vi - publikum? En suveræn koncert onsdag aften d. 5. april. Sikke vilkår! Fantastisk flot gjort! Sjostakovitj? Utroligt medrivende fortolkning og overmåde indlevet spillet.

Musikchefen nævnte, at ASO's publikum atter får glæden af et besøg af den i dag verdensberømte violinist Nikolaj Znaider.

Skt. Hans tager orkestret til Læsø, hvor Anders Koppels Saxofonkoncert spilles med Benjamin Koppel som solist. Anders Koppel bliver orkestrets huskomponist de næste 3 år.

Det er nu også blevet et fast indslag i årets gang i orkestret at deltage i Opera i Rebild, give koncerter på Lynderupgaard Gods og i Tversted.

Palle Kjeldgaard nævnte en nyinspillet CD fra januar med pianisten Oleg Marshev. Publikum har efterspurgt CD'er af nogle af orkestrets egne koncertnumre. Hermed er dette ønske imødekommet - og flere vil komme. Ny dobbelt-CD forventes at udkomme til efteråret.

I 2004 kunne orkestret erklære sig gældfri efter at have haft en negativ egenkapital på 1,3 mio. kr. siden 1997. Til sammenligning kan oplyses, at Sjællands og Sønderjyllands symfoniorkestre har store økonomiske problemer, hvilket beror på afhængighed af udelukkende statsligt tilskud, hvor Aalborg, Århus og Odense tillige får kommunale tilskud til driften. Det giver anledning til en vis frygt for musikkens fremtidige vilkår, når de nye

regioner og storkommuner overtager ansvaret. Det er blevet ny skik, at salg af næste sæson forekommer tidligere og tidligere. I år bliver ASO's næste sæson offentliggjort allerede 27. april. Her er bl.a. Richard Strauss "Alpensymphonie" programsat. Det er første gang orkestret spiller dette værk, og det bliver sammen med Randers Byorkester.

I begyndelsen af november drager ASO på 10-dages tourne til Tyskland med koncerter af Carl Nielsen og Sibelius. Det skal spille sammen med norske Wilde Frang, vidunderlig violinist, som har spillet så formidabelt i Aalborg. Siden er hun steget helt til top og har nu Anne Sophie Mutter som mentor.

Så kan nævnes, at næste huskomponist Anders Koppel skal komponere symfonisk musik til indvielsen af Musikkens Hus. En marimba koncert og en saxofon koncert er også planen. Musikhusets Venner har bestilt en violinkoncert hos Anders Koppel til indvielsesåret. Hos Statens Kunstråd ligger ansøgning om tilskud hertil.

Musikkens Hus er nu under omprojektering. Sidste uge i juni åbnes indkomne tilbud. Så skal det vise sig, om det er muligt at få budget og ambitionsniveau til at mødes. Byrådet har vist sig forstående herfor og ligeledes Fonden Realdania, som allerede har øget deres tilskud med 30 mio.kr. Men begge ønsker fortsat at se folkelig bred støtte og vilje til medfinansering fra nordjyderne. September/oktober skal bindende kontrakt foreligge. 2008 skal ibrugtagningssatset for musikhusdelen foreligge. Indvielsen forventes i 2009.

Musikchefen fortalte til sidst, at han er valgt til ordførende musikchef de kommende år, har sæde i bestyrelsen for Den Jyske Opera plus bestyrelsespost i Thisted, som ligger indenfor Aalborg-området, som orkestret har forpligtelser overfor.

4. a) Rev. årsregnskab og b) Rev. årsregnskab for Instrumentkonto: Kasserer Ivar K. Jensen havde måttet melde afbud p.g.a. sygdom. I stedet gennemgik formanden regnskabet. Blev taget til efterretning.

5. Fastsættelse af kontingent: Bestyrelsen foreslog kontingent ændret til 140 kr. pr. enkeltmedlem og 210 kr. pr. par. Forhøjelsen blev vedtaget.

6. Valg af medlemmer til bestyrelsen
Bestyrelsesmedlemmer: Ivar K. Jensen ønskede at stoppe efter mange års stort og engageret arbejde. Bestyrelsen foreslog, at suppleant Jan Thorsen rykker op som bestyrelsesmedlem. Godkendt. Torben Røjkjær-Jensen og Rolf Ruggaard blev genvalgt.
Suppleanter: Som ny suppleant blev Peter Ahle foreslået. Valgt. Og genvalgt til Ellen Bruun.

7. Valg af revisor og revisorsuppleant: Revisor Finn Elkjær Nielsen, Mortensen og Beierholm, supplant Erling Thomsen blev genvalgt.

8. Forslag fra bestyrelsen eller medlemmerne

a. Overførsel af et beløb til Instrumentkontoen: Bestyrelsen foreslår kr. 5.000 overført til Instrumentkontoen.

Bestyrelsen kunne foreslå det nævnte overførselsbeløb forhøjet til 8.000 kr. Blev godkendt.

9. Eventuelt: Formand for Musikhusets Venner Kirsten Borup gav endnu en lille pep-talk med opfordring til at støtte den fornyede indsamling ved køb af paraplyer med Musikkens Hus' logo, dels til eget brug, men også som en god gaveidé. Gjorde også opmærksom på nyhedsavisen fra FANFAREN.

Ny bladmager

I foråret syntes vor mangeårige bestyrelsesmedlem og redaktør af SYMFONYT Ivar K. Jensen, at det var tid at stoppe, meget til den øvrige bestyrelses beklagelse. Ivar var et utrolig engageret og flittigt menneske; han vil blive savnet, og vi kan ikke nok takke ham for alle de opgaver, han løste.

Men "the show must go on", så nu er det faldet i mit lod at overtage opsætning og redaktion af vort medlemsblad. Jeg vil anstrenge mig for at løfte opgaven efter mine forgængere. Der vil som vanligt være to klummer, nemlig musikchefens og

foreningens formands. Jeg selv har en idé om at forsøge at fremme og inspirere videregivelsen af glæden og oplevelserne ved klassisk musik til de næste generationer og andre, der endnu ikke har opdaget skatten. Allerede til dette første nummer var det så heldigt, at en præmieret stil skrevet af en teen-ager dukkede op. Den var i Nordjyske Stiftstidende i foråret. Den har vi fået lov til at gengive her i bladet. Men sig så ikke, at de unge ikke er modtagelige for klassisk musik. Problemet er nok, at ikke alle bliver præsenteret for den genre. Endnu herligere er det, at kort tid efter modtog vi en artikel fra en musikelsker i den anden ende af livsbanen. Så se bare, klassisk musik rækker over lange spænd af år. Ellers handler dette nummer meget om det skrinlagte Musikkens Hus.
Kirsten Borup

Nul'te klasse.
1. skoledag. Nysgerrige
efter at lære.
Det drejer sig bl.a. om dem!

(Fortsat fra s. 11)

Næste opgave er at få defineret et nyt projekt. Hvem er fortsat med? Aalborg Symfoniorkester er naturligvis med i fuldt omfang, og konservatoriet har ligeledes meldt klart ud, at de også er med. Men hvad med universitetet? Er Arkitektur og Design faldet fra? I Nordjyske Stiftstidende melder fire af de ledende lærere ud, at de nu står af. De vil hellere tilknyttes det nye Utzon Center med større indflydelse og rolle i dette projekt. Det er naturligvis universitetets beslutning, men en officiel beslutning fra universitets ledelse om Arkitektur og Design fortsatte deltagelse savnes. Og hvad med musikkuddannelserne på universitetet? Disse uddannelser hører naturligt hjemme i Musikkens Hus, men er de med, og overlever de besparelserne på humaniora? En officiel tilkendegivelse og beslutning savnes også i forhold til disse brugere. Først når disse beslutninger på universitetet er truffet, kan vi gå videre. Samtidig med at disse beslutninger skal træffes, er det væsentligt at sikre, at de private midler på mere end 60 mio. kr. fortsat er til rådighed for et Musikkens Hus. Fonden Realdania har stået last og brast med de to bygherrer i forløbet, og Realdania er formodentlig fortsat med i projektet, men i hvilket omfang? Mange spørgsmål skal afklares, før en ny organisation er på plads. Derefter kan man udarbejde en helhedsplan for havnefronten og træffe beslutning om placeringen samt

størrelsen af et nyt Musikkens Hus. Aalborg Kommune har meddelt, at de overtager styringen, og at kommunen går mere aktivt ind i sagen. Dette hilses meget velkomment, for den hidtidige konstruktion med Fonden Musikkens Hus og S-Fou (som i mellemtiden har skiftet navn til UBST/Universitets og Bygnings-STRYrelsen) har ikke været uden problemer. Så selv i ”vort mismods august” er der grund til optimisme. Opgaven er klar: vi skal bygge et Musikkens Hus, hvor uddannelse og udøvende musik smelter sammen i en positiv synergi til gavn for Nordjylland. Der skal bygges en koncertsal med akustik i verdensklasse, hvor Aalborg Symfoniorkester har hjemsted. Den arkitektoniske kvalitet skal sikres indenfor et fastsat budget, og Aalborg Kommune sidder for bordenden i hele processen. Og hermed er ”gravøllet” over Coop Himmelb(l)aus kuldsejlede projekt afsluttet, så vi kan komme videre med et nyt projekt. Nordjylland fortjener et Musikkens Hus for at sikre regionen i en global fremtid. Desuden trænger orkestret til en ordentlig sal. Ikke fordi alle andre har, eller er ved at få, men fordi Aalborgshallen ikke har tid i kalenderen og ikke er ideel til akustisk musik, og fordi Symfonien var en god biograf, men aldrig vil blive en ordentlig koncertsal.

Og indtil vi får en rigtig koncertsal, vil jeg byde alle vore musikvenner:

(fortsættes næste side)

Returneres ved varig adresseændring til Jan Thorsen, Skovparken 32 B, 9000 Aalborg med oplysning om ny adresse.

(fortsat fra forrige side)

Velkommen til en ny sæson!

Der venter en række store koncertoplevelser

med

Nordjydernes symfoniorkester

Vi har brug for jeres fortsatte støtte og opbakning. God fornøjelse i Kongressalen, når nu Koncertsalen lader vente på sig. Musikken i Nordjylland lever fortsat, så lad mig slutte med dette vigtige citat af Carl Nielsen:

'Musik er liv, som dette uudslukkeligt'.

Palle Kjeldgaard

Musikchef for Aalborg Symfoniorkester

Musikchefens klumme - Musikkens Hus - Hvad nu?.....s.	2
"Mig og Mozart" Elvira Madigan Piano Concert..... s.	3
Et langt liv med Symfoniorkestret..... s.	4
Formandens efterårskvide.....s.	6
Bestyrelsesberetning 2005.....s.	8
Referat fra Generalforsamling.....s.	12
Ny bladmager.....s.	14

Indmeldelse hos foreningens kasserer

Jan Thorsen, Skovparken 32 B, 9000 Aalborg, Tlf. 98 79 00 73

e-mail: thorsenmjan@stofanet.dk